

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (**205.**)
w dniu 6 lutego 2018 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ujednolicenia treści art. 5 ust. 1, art. 16 ust. 1 i art. 37a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe z postanowieniami innych ustaw (P9-42/17).
2. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zniesienia użytkowania wieczystego gruntów (P9-44/17).
3. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w celu zwolnienia z opłaty stałej spadkobierców składających oświadczenie o odrzuceniu spadku (P9-45/17).
4. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 103 ust. 1 i art. 147 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w zakresie zakazu łączenia mandatu posła i senatora z funkcją ministra lub sekretarza stanu w administracji rządowej oraz wprowadzenia wymogów dla pełnienia funkcji ministra (P9-48/17).

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 38)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Robert Mamątow)

Przewodniczący Robert Mamątow:

Serdecznie witam państwa na dwieście piątym posiedzeniu Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Mamy do rozpatrzenia 4 petycje, wszystkie te petycje są nowe.

Serdecznie witam panią Magdę Jagiełłowicz, specjalistkę w Departamencie Własności Intelektualnej i Mediów w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego; panią Tatianę Tymosiewicz, zastępcę dyrektora Departamentu Polityki Przestrzennej i Gospodarki Nieruchomościami w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, a także panią Annę Brzeską, starszego specjalistę w Departamencie Polityki Przestrzennej i Gospodarki Nieruchomościami, w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju. Bardzo serdecznie witam panią Danutę Antoszkiewicz, zastępcę dyrektora Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu, ze współpracownikami.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego. Jest to rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ujednoczenia treści art. 5 ust. 1, art. 16 ust. 1 i art. 37a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe z postanowieniami innych ustaw. Jest to petycja P9-42/17.

Bardzo proszę panie z biura o przedstawienie tej petycji skrótkowo, bo przecież każdy z senatorów tę petycję czytał.

Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Jolanta Krynicka:

Jolanta Krynicka, Dział Petycji i Korespondencji.

Petycja dotycząca zmiany prawa prasowego to petycja indywidualna, wniesiona przez pana Sebastiana Adamowicza. Autor petycji oczekuje zmiany 3 wspomnianych artykułów w celu ujednoczenia i przejrzystości obowiązujących przepisów.

Autor petycji zabiega o zmianę art. 5 ust. 1 prawa prasowego. Artykuł ten mówi o tym, że każdy obywatel zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki może udzielać informacji prasie. I tutaj autor kwestionuje słowo „obywatel”, argumentując to tak, że zgodnie z art. 54 ust. 1

konstytucji poszkodowani są cudzoziemcy. Ten artykuł stanowi o wolności wyrażania poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji i w rzeczywistości jest adresowany do osób fizycznych, osób prawnych oraz podmiotów nieposiadających osobowości prawnej. Tak że tutaj rzeczywiście słowo „obywatel” zawęży podmioty, które mają uprawnienia.

Następna zmiana. Według art. 16 ust. 1 dziennikarz jest zwolniony od zachowania tajemnicy zawodowej, gdy materiał prasowy dotyczy przestępstwa określonego w art. 254 kodeksu karnego. I tutaj autor petycji kwestionuje odwołanie do art. 254, gdyż ten artykuł był wymieniany jedynie w akcie pierwotnym kodeksu karnego, a obecnie w ogóle nie dotyczy tego zagadnienia. Autor petycji stwierdza, że powinien być przywołany art. 240, który dotyczy niezawiadomienia o przestępstwie.

Trzecia zmiana, o którą zabiega autor petycji, to zmiana w art. 37a, który mówi, że w razie skazania za przestępstwo popełnione przez opublikowanie materiału prasowego sąd może orzec jako karę dodatkową przepadek materiału prasowego. Autor petycji stwierdza, że takie określenie jak „kara dodatkowa” właściwie nie funkcjonuje i nie funkcjonowało nawet w pierwotnej wersji kodeksu karnego z 1997 r. i że tutaj należy przywołać termin „środek karny”.

Chciałabym powiedzieć, że autor petycji złożył petycję także do Sejmu i ta petycja 3 grudnia 2017 r. była rozpatrywana przez sejmową Komisję do Spraw Petycji. W ramach prac komisji przygotowano do petycji opinię prawną, w której profesor Skotnicki bardzo pozytywnie odniósł się do postulatów autora. Podczas obrad komisji był obecny także podsekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego pan Lewandowski, który ubolewał nad tym, że w zmianach prawa prasowego z października 2017 r. nie uwzględniono wspomnianych zmian, i on też pozytywnie ustosunkował się do tej petycji.

Przewodniczący Robert Mamątow:

Przepraszam, że wejść pani w słowo. Bardzo przepraszam, ale jest taka sytuacja, że do Sejmu wpłynęła podobna petycja i komisja sejmowa podjęła prace...

(Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Jolanta Krynicka: Właśnie o tym mówię, Panie Przewodniczący.)

Dlatego też proponuję nie prowadzić dalszej dyskusji i stawiam wniosek o niepodejmowanie prac nad tą petycją.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tego wniosku? (7)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję bardzo.

Dziękuję pani za sprawozdanie, no, oczywiście rozumie pani, że...

(*Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Jolanta Krynicka: Właśnie o tym mówiłam, Panie Przewodniczący.*)

Okej.

Przechodzimy do punktu drugiego, jest to rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zniesienia użytkowania wieczystego gruntów. Petycja P9-44/17.

Bardzo proszę biuro analiz o przedstawienie petycji.

Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Marzenia Krysiak:

Marzenia Krysiak, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, wniesiona przez Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste”. W tej petycji jej autorzy proponują zniesienie użytkowania wieczystego gruntów. Proponują, aby w tym celu uchylić art. 232 kodeksu cywilnego, zmienić treść art. 236 również kodeksu cywilnego oraz w całości uchylić ustawę o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości.

Do wniosku petycyjnego został załączony projekt ustawy, który jest propozycją autorów petycji. Proponują oni, aby z mocy prawa z dniem 30 czerwca 2018 r. dotychczasowi użytkownicy wieczystości mieli prawo wykupu zajmowanych nieruchomości. Odmowa zbycia nieruchomości mogłaby nastąpić tylko w sytuacji, gdyby występował ważny interes społeczny. Jednocześnie autorzy petycji proponują, aby dotychczasowe umowy użytkowania wieczystego zachowały ważność – do czasu ich wygaśnięcia – z zastrzeżeniem art. 236 kodeksu cywilnego oraz ust. 2 przedłożonego z petycją projektu inicjatywy ustawodawczej.

Ponadto organ właściwy do podjęcia decyzji musiałby wydać decyzję w terminie nie dłuższym niż rok, a w przypadku przekroczenia tego terminu użytkownikowi przysługiwałoby prawo do zadośćuczynienia. W myśl projektu z tytułu przekształcenia właściciel ponosiłby na rzecz dotychczasowego właściciela gruntu roczną opłatę w wysokości równej należności z tytułu użytkowania wieczystego obowiązującej w dniu 1 stycznia 2018 r. Ponadto zaproponowano w petycji, by opłata wnoszona była przez 20 lat, począwszy od 1 stycznia 2019 r., z możliwością jednorazowego jej uiszczenia.

W uzasadnieniu autorzy petycji odnoszą się do przedłużających się prac nad rządowym projektem ustawy i widzą konieczność definitywnego rozwiązania tego problemu, sprawy użytkowania wieczystego.

I tutaj muszę powiedzieć o paru rzeczach. Po pierwsze, o petycji, która była rozpatrywana przez Senat IX kadencji, petycji z 17 sierpnia 2016 r., która proponowała zmianę ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości. Ta petycja była przedmiotem prac Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, w sprawie tej petycji były zasiępane opinie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa. Komisja podjęła decyzję o zakończeniu prac nad petycją, 16 lutego 2017 r., właśnie w związku z trwającymi rządowymi pracami legislacyjnymi. Komisja postanowiła, że dalsze dyskusje nad tym zagadnieniem przesunie na czas prac legislacyjnych w parlamencie. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa to jest rządowy projekt ustawy – obecny tytuł – o przekształceniu współużytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe we współwłasność gruntów, z numerkiem UD 75, który w październiku 2017 r. był już przedmiotem prac Komitetu Stałego Rady Ministrów. W trakcie procedowania zostały zgłoszone wnioski, minister infrastruktury i budownictwa został upoważniony do przeprowadzenia dodatkowych uzgodnień oraz przygotowania kolejnych analiz. Podjęto decyzję, że po uzyskaniu odpowiedzi ministra Komitet Stały Rady Ministrów wznowi prace nad rządowym projektem.

Kolejna sprawa. Chciałabym powiedzieć, że to samo stowarzyszenie, które jest autorem omawianej przeze mnie petycji, czyli Stowarzyszenie Interesu Społecznego „Wieczyste” w październiku 2017 r. wniosło petycję do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa. W tej petycji zawarło propozycję skierowania do Sejmu rządowego projektu ustawy, nad którym prowadzone są właśnie prace w rządzie, celem rozpoczęcia prac legislacyjnych w parlamencie już nad projektem rządowym lub poselskim. Wniosek zawarty w tej petycji został rozpatrzony negatywnie. I tyle, dziękuję bardzo.

Przewodniczący Robert Mamątow:

Dziękuję pani bardzo.

Czy przedstawiciel Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju chciałby zabrać głos odnośnie do tej petycji?

Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Przestrzennej i Gospodarki Nieruchomościami w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju Tatiana Tymosiewicz:

Mogę powiedzieć tyle, że petycja, zgodnie z tym, co przedstawiła pani z biura analiz, została rozpatrzona 24 października. Prace rządowe nad tą ustawą nadal się toczą, a z uwagi na zmiany organizacyjne, rekonstrukcję rządu są chwilowo zawieszane, dalsze decyzje będzie podejmował już minister inwestycji i rozwoju. Ostatnie prace Komitetu Stałego miały miejsce w wakacje.

Jeżeli chodzi o przekształcenie bądź zniesienie użytkowania wieczystego, to musimy pamiętać, że to jest bardzo newralgiczna kwestia. Dlaczego? Dlatego że nie tylko Komisja Europejska się nad tym pochyla, lecz także

Trybunał Konstytucyjny, który wyraził swoje nie do końca pozytywne zdanie, zwłaszcza jeżeli chodzi o przekształcenie w sytuacji, kiedy beneficjentem byłby przedsiębiorca. Trzeba pamiętać również o tym, że jest to de facto wyzbycie prawa własności przez gminę z mocy ustawy, tak? Przekształcenie użytkownika wieczystego, o które wnosi stowarzyszenie, oznacza przecież wyłączenie gminy na rzecz posiadaczy nieruchomości budynkowych, za małym odszkodowaniem, bo wyłącznie w wysokości 20% wartości nieruchomości. I to właśnie stanowi podstawę poważnych wątpliwości i Trybunału, i Komisji Europejskiej.

Przewodniczący Robert Mamałow:

Ja rozumiem, proszę pani, tylko... Jak ktoś kiedyś, przykładowo na Mazurach, kupował działkę od gminy na 99 lat, to tylko dlatego, że był taki przepis komunistyczny, to był relikwyt tamtego systemu. Wiem, że dzisiaj jest już możliwość przekształcenia własności wieczystej na własność osobistą.

Ja mam taką propozycję dla panów senatorów, bo pani z ministerstwa infrastruktury mówi, że mają reorganizację, ja to rozumiem, ja bym poprosił, żebyśmy odłożyli prace nad tą petycją o 3 miesiące i żebyśmy po 3 miesiącach wrócili do tego tematu. No, moim zdaniem to tłumaczenie ministerstwa nie jest...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak jest, dokładnie.

Taka jest moja propozycja.

Bardzo proszę, pan senator Aleksander Pociąg.

Senator Aleksander Pociąg:

Ja w zupełności zgadzam się z jedną tezą pana przewodniczącego, z tą, że fakt, że akurat zmienił się rząd nie jest tłumaczeniem. No, tę petycję mieliśmy już w roku 2016 i wtedy też nam mówiono, że trwają prace. Dla mnie to nie jest przekonujące, bo już drugi raz, po 2 latach od tej poprzedniej petycji, znowu jest tłumaczenie, że rząd pracuje, a my ciągle nie widzimy niczego materialnego, co wynikałoby z tej pracy.

Zastanawiam się zaś nad tym, w jaki sposób... Zgadzam się również z tym, żeby zawiesić prace na 3 miesiące ze względu na to, że – i tutaj zgadzam się z koleżankami z ministerstwa – jest to bardzo daleko idąca zmiana całego systemu prawa rzeczowego. To byłaby wręcz rewolucja. Nie jestem pewien, czy sami będziemy potrafili dać sobie radę z tak bardzo złożonym problemem. Zastanawiam się, w jaki sposób moglibyśmy przygotować się do rozmowy planowanej za te 3 miesiące. Mam nadzieję, że może znajdziemy przynajmniej jakiegoś specjalistę od prawa rzeczowego, cywilistę, który mógłby napisać nam opinię na temat zagrożeń. Ja zgadzam się też z tym, że powinniśmy zmierzać w takim kierunku, żeby ten relikwyt komunistyczny wyłączyć z naszego systemu prawa cywilnego. Jednak boję się, że to miałyby bardzo obszerne konsekwencje, które mogłyby rzutować na prawa bardzo wielu podmiotów. Prosiłbym tutaj pana przewodniczącego, żebyśmy wsparli się jakąś fachową wiedzą w tym zakresie.

Przewodniczący Robert Mamałow:

Rozumiem i zgadzam się z tym, żeby nie czekać biernie te 3 miesiące, tylko wystąpić o opinie specjalistów, aby coś nam podpowiedzieli. I oczywiście tak zrobimy.

Proszę bardzo.

Senator Jan Rulewski:

Nie mam nic do dodania. Jest to jak najbardziej słuszny problem. Obszar dzierżaw wieczystych coraz bardziej się zawęża, zanika, prawda? W związku z tym powstają różnego rodzaju konflikty. Oczywiście argument, że to na rzecz gminy, nie jest argumentem prawdziwym, Pani Przedstawiciel Ministerstwa, bo gminy chcą się od tego uwolnić, tylko nie chcą tego robić nieodpłatnie.

Dodam, że tam nie chodziło o 20%, tylko o raty rozłożone na 20 lat.

Mam tylko zastrzeżenie co do naszej konkluzji... Czy możemy powiedzieć, że przedłużamy rozpatrywanie o 3 miesiące, skoro ustawa o petycjach mówi, że mamy obowiązek dać odpowiedź w ciągu 3 miesięcy? Czy, jak rozumiem, nie musimy podkreślać tych 3 miesięcy?

Przewodniczący Robert Mamałow:

Tak, tak.

(Senator Jan Rulewski: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Panowie Senatorowie, zgadzacie się z moją propozycją? Zgadzacie się. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu trzeciego. Jest to rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w celu zwolnienia z opłaty stałej spadkobierców składających oświadczenie o odrzuceniu spadku. Petycja P9-45/17.

Bardzo proszę biuro o przedstawienie tej petycji.

Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Maciej Kowalski:

Dzień dobry. Maciej Kowalski, Dział Petycji i Korespondencji.

Jest to petycja indywidualna. W gruncie rzeczy zmierza ona do zwolnienia spadkobierców z opłaty stałej od wniosku o odebranie oświadczenia o odrzuceniu spadku. Jej autor uważa, że w przypadku odrzucenia spadku przez najbliższą rodzinę potencjalnymi spadkobiercami zostaną osoby daleko spokrewnione ze spadkodawcą. Wnioskodawca podnosi, że często dochodzi do sytuacji, w której spadkobiercy właśnie ze względu na dalekie pokrewieństwo nie utrzymują z nim kontaktu, nie znają spadkodawcy, a co za tym idzie – nie wiedzą, co wchodzi w skład masy spadkowej. Takie osoby zmuszone są do zapłaty 50 zł za czynność odebrania oświadczenia niezależnie od przyjęcia czy odrzucenia spadku.

Autor petycji podnosi, że ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych niesłusznie nakłada na wszystkich spadkobierców – a w szczególności na osoby chcące odrzucić spadek bądź nieświadome posiadania takiego spadku – obowiązek ponoszenia opłaty. Taki stan rzeczy jego zdaniem jest niesprawiedliwy i bezcelowy. Rozwiązania tego problemu autor upatruje w zmianie art. 49 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez wykreślenie z ust. 1 pktu 4 części zapisu, a mianowicie wyrazów „lub odrzuceniu spadku”.

(*Senator Aleksander Pocij: Przepraszam, czy może pan zacytować w całości ten artykuł?*)

Tak. Przepis brzmi następująco. Opłatę stałą w kwocie 50 zł pobiera się od wniosku o: stwierdzenie nabycia spadku – to jest pkt 1; zabezpieczenie spadku – to jest pkt 2; sporządzenie spisu inwentarza – to jest pkt 3; odebranie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku – to pkt 4.

(*Rozmowy na sali*)

I tutaj autor proponuje, żeby wykreślić „lub odrzuceniu spadku”.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Zostałoby tylko „o przyjęciu”.*)

(*Senator Aleksander Pocij: W czwartym?*)

Tak, w pktcie 4.

Według kodeksu cywilnego spadkobierca może przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi spadkowe, to jest tzw. przyjęcie proste, może przyjąć spadek z dobrodziejstwem inwentarza, może też odrzucić spadek.

Oświadczenie o przyjęciu spadku musi być złożone w terminie 6 miesięcy od momentu, kiedy spadkobierca dowiedział się o tytule swojego powołania. Oświadczenie takie składa się przed sądem bądź przed notariuszem, można złożyć je ustnie. Jeżeli termin ten nie zostanie dochowany, spadkobierca jest traktowany jak przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Co ważne, 18 października 2015 r. nastąpiła zmiana w tym zakresie. Wcześniej, przed tą zmianą, było tak, że jeżeli spadkobierca nie złożył oświadczenia, przyjmował ten spadek wprost. Obecnie zaś, po 18 października, spadkobierca przyjmuje ten spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

No i jest jeszcze ten przepis, o którym mówiłem, art. 49 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nie będę go omawiać, skoro już cytowałem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Robert Mamątow:

Dziękuję bardzo.

Słucham opinii panów senatorów.

Bardzo proszę, pan marszałek.

Senator Michał Seweryński:

Ja składał wniosek o to, żebyśmy podjęli prace nad tą petycją. Dlatego że to jest przecież nielogiczne, żeby człowiek, który nie chce mieć nic wspólnego ze spadkiem i chce go odrzucić, mógł to zrobić jedynie pod warunkiem, że zapłaci 50 zł. To jest poważne ograniczenie jego sytuacji, bo jeżeli nie zapłaci, to znaczy, że przyjmuje spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Tymczasem on nie chce w ogóle

wchodzić w postępowanie spadkowe, a i tak musi zapłacić 50 zł, żeby mógł to powiedzieć. No, to wydaje się naprawdę niezrozumiałe. Może wyjaśnimy to w postępowaniu.

Przewodniczący Robert Mamątow:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Jan Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Mnie też się tak wydawało, Wysoka Komisjo. Jednak po pierwsze, musi być jakaś równość między tymi, którzy przyjmują, a tymi, którzy odrzucają, nadto jeszcze dostają kwit, tak jakby podjęli się pewnej czynności prawnej, która jest kwitowana przez sąd.

Po drugie, ważne, kto opłaci postępowanie, nawet jeśli dana osoba nie będzie chciała spadku. Sąd jednak musi w tej sprawie zająć stanowisko. Nawet jeśli nie ma strony, to sąd niezależnie od tego musi chyba oświadczyć, że nikt nie jest zainteresowany nabyciem tego spadku, czyli musi wykonać czynność, a ta czynność musi być opłacona. I to jest problem, że wtedy ta czynność byłaby nieopłacona... Musiałaby być opłacana z budżetu państwa.

Przewodniczący Robert Mamątow:

Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Marszałku.

Senator Michał Seweryński:

Chciałbym zapewnić pana senatora, że to wszystko jest w kodeksie uregulowane. Tak że nie komplikujmy tego. Postawmy tę sprawę tak, niech Biuro Legislacyjne przygotowuje nam... Potem możemy ewentualnie rozszerzyć to pytanie, prawda?

Przewodniczący Robert Mamątow:

Okej. Może poprosimy biuro – tylko nie na zasadzie, że już podejmujemy pracę – o opinię, jak by to wyglądało, i dopiero po uzyskaniu tych opinii podejmiemy decyzję. Czy jest na to zgoda? Jest. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu czwartego. Jest to rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 103 ust. 1 i art. 147 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – o, to my konstytucję możemy zmieniać, nie wiedziałem – z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zakresie zakazu łączenia mandatu posła i senatora z funkcją ministra lub sekretarza stanu w administracji rządowej oraz wprowadzenia wymogów dla pełnienia funkcji ministra. Petycja P9-48/17.

Bardzo proszę o krótkie przedstawienie tej petycji.

(*Senator Jan Rulewski: Senat nie jest właściwy do procedowania.*)

Ja wiem, ale skoro panie się przygotowały, to bardzo proszę.

(*Senator Michał Seweryński: Pan przewodniczący już przedstawił.*)

Tak.

(Główny Specjalista w Dziale Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji w Kancelarii Senatu Marzenia Krysiak: Ja rzeczywiście bardzo krótko na ten temat...)

Bardzo krótko. Proszę bardzo.

**Główny Specjalista
w Dziale Petycji i Korespondencji
w Biurze Analiz, Dokumentacji
i Korespondencji w Kancelarii Senatu
Marzenia Krysiak:**

Marzena Krysiak, Biuro Analiz, Dokumentacji i Korespondencji.

Jest to petycja zbiorowa, wniesiona przez Fundację „Instytut Thomasa Jeffersona” i zawiera 2 postulaty. Pierwszy postulat to jest zmiana art. 103 ust. 1 konstytucji w celu, tak jak powiedział pan przewodniczący, wprowadzenia zakazu łączenia mandatu posła i senatora z funkcją członka Rady Ministrów i stanowiskiem sekretarza stanu w administracji rządowej. Drugi postulat zaś dotyczy dodania nowego ustępu w art. 147 konstytucji, ust. 5, w następującym brzmieniu: funkcję ministra może pełnić wyłącznie osoba posiadająca wiedzę i doświadczenie w zakresie przedmiotu określonego działu administracji rządowej, którym ma kierować.

Odnosząc się najpierw do tego drugiego postulatu, wymogów posiadania wiedzy i doświadczenia, powiem, że obecnie ministrowie nie mają obowiązku legitymowania się wiedzą i doświadczeniem w zakresie przedmiotu kierowanego przez nich działu. Obowiązujące przepisy, w tym przepisy określające organizację i tryb pracy Rady Ministrów oraz zakres działania ministrów nie zawierają takich wymagań.

Co do art. 103 ust. 1, to obecnie obowiązujący przepis stanowi o zakazie łączenia funkcji i stanowisk, czyli za-

kazie łączenia mandatu posła i senatora z funkcją prezesa Narodowego Banku Polskiego, prezesa Najwyższej Izby Kontroli, rzecznika praw obywatelskich, rzecznika praw dziecka, ich zastępców, członka Rady Polityki Pieniężnej, członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, ambasadora oraz z zatrudnieniem w Kancelarii Sejmu, w Kancelarii Senatu, w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej lub z zatrudnieniem w administracji rządowej. W tym artykule jest też zapis o tym, że zakaz, o którym tu mówimy, nie dotyczy członków Rady Ministrów i sekretarzy stanu w administracji rządowej. Autorzy petycji chcą ten zakaz usunąć. Dziękuję.

Przewodniczący Robert Mamątow:

Dziękuję bardzo.

Składam propozycję, aby przekazać sprawę do Kancelarii Prezydenta, bo prezydent chce przeprowadzić referendum.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak jest.

Wnoszę o niepodjęcie prac nad tą petycją.

(Senator Michał Seweryński: Popieramy.)

Kto jest za przyjęciem mojego wniosku? (7)

(Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w Biurze Prac Senackich w Kancelarii Senatu Elżbieta Owczarek: 7 osób, jednogłośnie.)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie, oczywiście za przekazaniem do Kancelarii Prezydenta.

Zamykam dwieście piąte posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 05)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii